

Neznabožački Praznici Ili Božiji Sveti Dani - Koji?

Od Herbert W. Armstrong

Da li to stvarno ima neke veze koji dan mi održavamo-ili ih svetkujemo? Da li Biblija govori da li mi trebamo održavati neke svete dane Bogu? Da li su ovi dani bili dati starom Izrailju? Da li su oni danas samo za Jevrejski narod, dok Hrišćanima je zapovjedbno da samo održavaju praznike kao Božić?

Glava Prva

Koji dan mi trebamo održavati

U sedmoj glavi knjige Danaila je čudnovato proročanstvo opisujući dvadest pet stotina godina za buduće, od dana kada je napisana, proteglo se kroz Neznabožačka carstva. Započeto sa starim Haldejskim Carstvom Navuhodonosora, ovo proročanstvo predskazalo je nasljednike svjetske uprave Persiskog Carstva, Aleksandera Makedonskog sa podjelom od četiri kraljevine, i na kraju, veliko Rimsko Carstvo. Iz originalnog Rimskog Carstva, simbolizovano sa deset "rogova" koji su narasli iz glave "zvijeri", opisuje deset pojava Rimskog Carstva koje je produžilo od samog pada do danas, i određeno je sve do samog Hristovog dolaska.

Među ovih deset carevina koje su upravljale na Zapadnom svijetu od padu Rima do sada, pojavio se "mali rog" čiji "izgled je bio malo drukčiji od njegovih nasljednika". U drugoj riječi, druga uprava, čak manja, ali komanduje nad svima drugima. Studenti proročanstva poznaju ovaj "mali rog" kao vjersku crkvenu upravu. I u 25 stihu ovog proročanstva, govori nam da će ova vjerska uprava "promjenuti vrijeme I zakon".

Kako je Vrijeme Promjenjeno

Ova ista sila je spomenuta opet u glava 17 Odkrivenja, ovdje je opisuje kao vladara nad kraljevima i kraljevinama na zemlji, gdje progona prave svetce. U svakom mogućem smislu, ova sila je promjenula vrijeme! Bog odpočinje vrijeme na poćinku zalaska sunca, ali "mali rog" je to promjenio tako da sad svijetski dan zapoćinje u ponoć po ćasu napravljenom od ćovjeka.

Bog zapoćinje sedmicu sa završetkom na pravoj Suboti, sedmi dan od sedmice, ali svijet zapoćinje rad sedmice u ponoć, drugi dan sedmice. Bog zapoćinje novi mjesec sa novim mjesecom, ali ovaj "mali rog" zapoćinje mjesec odnoseći se na ćovjekom napravljenim kalendarom neznabožaćkog porijekla.

Bog zapoćinje godinu u rono proljeće, gdje novi život cvjeta u prirodi svakuda, ali stari bezbožni Rim učinio je svijet da zapoćnu godinu sredinom mrtve zime. Bog je dao svojoj djeci jedan pravi dan odmora, određen da ga drćavaju stalo u znanju i pravom vjerovanju pravog Boga-uspomena na Boćije stvaranje-sedmi dan sedmice. Ali ovaj "mali rog" ućvrstio je zavedeni svijet da održavaju dane na koje su neznaboćci poćivali sunce, prvi dan sedmice, zvanim Nedjelja.

Neznabožaćko Porijeklo

Starodobni Rimski neznabožaćki praznici bili su promjenjeni na jedan neposlušni i zavedeni svijet. To obuhvaća neke godišnje praznike-Boćić,

Novu Godinu, Uskrs, isto kao mnoge druge, svaki neznabožački praznik-svaki upotrebljuje prodaju robe na tržištima. Po pravilnom istraživanju, pravi istražitelj kad vidi istinu da su ovi dani neznabožačkog porijekla i bezbožnog značaja. On donese odluku da nema nikakve veze ili udjela u njima.

Da li je današnji Hrišćanin ostavljen bez i jednog godišnjeg praznika? Da li je Bog ikad dao Njegovom narodu bilo koji godišnji praznik, dao im je sedmičnu Subotu? Zar nije starog Rima godišnji praznici jednostavno krivtvorevina Božijih pravih svetih dana, kao što je Nedjelja jedna krivtvorevina od prave Subote?

Progon Rasprave

Hajde da iskreno otvorimo našu Bibliju, I sa molitvom je istražimo. Nama je rečeno da učimo-ne da se raspravljamo, ni da ne pobijamo, već-da pokažemo sami sebi odobrenje Bogu-da učimo Božiju volju. Nama je zapovjedbena, kao Hrišćanima, da rastemo u blagodati i poznanju (2. Petrova 3:18). "Sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje za popravljavanje, za poučavanje u pravdi" (2. Timotiju 3:16).

Mnogi narod pretpostavlja da sve godišnje Subote i praznici Izrailja su ukinuti. Ipak historija crkve pokazuje da je ranija prava Crkva održavala iste, kroz nekih četiri stotine dugih godina najmanje-možda čak i dulje-poslije Hristova vaskrsenja, produžili su održavanjem ove godišnje praznike date od Boga.

I kao što je održavanje Nedjelje naklonjeno da izgleda, u prvom, pored bilo koje rasprave za sedmičnu Subotu sa predrasudom-kao jedno krivovjerstvo-i istražiti svaku prepirku samo u stavu s pokušajem pobijanja toga, to bi samo bilo ljudsko-samo prirodno za nas, u koliko nismo na oprezu protiv toga, da razmotrimo bilo koju pretpostavku ovih godišnjih Subota u istom duhu prerasude.

Ali sjetite se da "Ko odgovara prije nego čuje, to mu je ludost i sramota" (Priče 18:13).

Onda, dozvolite da, u pokornoj volji Bogu, Njegovoj volji, s poniznim srcem slobodni od prerasude, s otvorenim umom tražeći istinu više nego naš sopstveni stav, ponizimo se pred duhovno svetom Riječi Božijom, da tražimo od Boga ponizno za upustvo Njegovog Duha Svetoga. I u ovom molitvenom, pokornom, nastojanju, i pažljivom stavu, istražimo ova pitanja-dokazujući sve stvari.

Proučite ov Dva Puta

Da upozorimo, također, da će neka rasprava se pojaviti u mislima-sa kojima, će se postupiti u razjašnjenju kasnije. U koliko čitaoc nije pažljiv da se zaštiti od toga, jedini pristup ovj raspravi njegovom umu će, odbaciti svaki predmet kako je prestavljen-i onda, kada je rasprava kasnije razjašnjena, stvar istaknuta neće doći nazad na um, sve dok se cijelo razjašnjenje predmeta pažljivo ne proučen opet iz samog početka.

I u svakom slučaju, rasprava će biti samo jedna prava rasprava upotrebljena od Nedjeljnih propovjedača u pokušaju da odbace istinu o sedmičnoj Suboti! Pošto sedmična Subota i godišnje Subote stoje sve zajedno. Rasprava uzeta protiv godišnjih Subota bi će istopravna rasprava za odbacivanje Subote-i ako bi se ova rasprava može prihvatiti, onda bi oni ukinuli i sedmičnu Subotu. (Za podpuno razjašnjenje za dokaz sedmične

Subote da je za Novog Zavjeta Hrišćane-pregledajte članak na ovom Website pod naslovom, *Koji Dan je Hrišćanska Subota?*.

Takva rasprava kao “godišnje Subote su dio Mojsijeva zakona” ili “na njih se prinose godišnje žrtve” ili “Kolašani 2:16 ukida godišnje Subote” to nije po Zapisima.

Godišnje Subote nisu dio Mojsijevog zakona, već su bile održavane prije nego je zakon dat Mojsiji. Šrtve su prinošene na sedmične Subote, ali to ne ukida Subotu. U stvari, žrtve su prinošene svakog dana u godini (4. Mojsijeva 28:3).

Kolašanima 2:16 govori, ne samo o godišnjim Subotama, već i godišnjim danima, mjesečnom novom mjesecu i o sedmičnoj Suboti. Gdje goć Biblija upotrebljuje izraz “dan subote” s mladim mjesecom i svetim danima, to se odnosi na sedmične dane Subote, mladi mjesec i godišnji sveti dani ili praznici. “Dan Subote” u Kolašanima 2:16 odnosi se na sedmičnu Subotu. Usporedite sa 1. Dnevnika 23:31 i 2. Dnevnika 2:4, 31:3; Jezdra 3:5; Nemija 10:33; Jezekilja 46:3. U koliko Kolašanima ukida jednu, onda ukida sve.

Starog Zavjeta Crkva

Kad je prava Crkva započeta? U Djelima 7:38 vidimo da je zbor Izrailja bi zvan crkvom u pustinji, za vrijeme Mojsije. Engleska eijec “zbor” je upotrebljena kroz cijeli Stari Zavjet je samo još jedan prevod, koji ima isti značaj, kao riječ “crkva” u Novom Zavjetu. Riječ prevedena “zbor” u Starom Zavjetu je *eklesia* u Septuagintu-ista značajna Grčka riječ koja se stalno prevodi u Novom Zavjetu kao “crkva”.

Izrailj je bio obadvoje crkva i država. Kao jedna kraljevina, bila je godinama upravljana od sudija, oko 50, 100, hiljadu, itd., poslije su dobili kralja. Ali kao zbor, ili crkva, Izrailj je bio organizovan sa vođama-Mojsija, Jošua, itd.,-i sveštenstvo plemena Levitskoga. Zakon Mojsijev sadržavao je obredni i prinosni zakon koji je bio dodat, zbog prestupa, Starom Zavjetu-dodat sve do Hrista-da ih uči i ulije u njih naviku poslušnosti. To se sastojalo od mesa i pitki prinos, različita pranja, fizičke obrede. Također su imali žrtveničke prinose, kao zamjenu za žrtvovanje Hrista.

Prije Zakona Mojsijeva

U 12 glavi 2. Mojsijeve, dok su djeca Izrailja još bili u Egiptu-mnogo ranije od bilo kakvog Mojsijeva zakona datog-prije vremena nego je Bog odkrio Mojsiji i Izrailju da će On napraviti Stari Zavjet s njima- nalazimo da su Božiji godišnji sveti dani bili održavani.

I u glava 23-će Mojsijeve mi nalazimo sadržaj tih godišnjih praznika svetih dana ili postavljenih praznika.

Kad je Bog postavio Subotu za čovjeka, On je dao čovjeku dan odmora koji ima veliki značaj i namjeru. Njegovoj Crkvi u pustinji, Bog je rekao da je Subota ugovor između Njega i Njegovog naroda. Znak je jedan nadprirodni dokaz obilježja. To je znak po kome mi znamo da je On Bog. Kako to nama dokazuje da je tako? “Za šest dana Bog je stvorio zemlju i nebo, i na sedmi dan On se odmorio”. To je uspomena na stvaranje.

I stvaranje je jedan dokaz da Bog postoji. Stvaranje označava Boga. Subota je jedna sedmična uspomena na stvaranje. Sedmična uspomena na Božije sile stvaranja. Stoga to pokazuje Boga nama-drži nas u pravilnom sjećanju i pravilnom poštivanju bravog Boga. Ni jedan drugi dan nego samo

sedmi dan sedmice ne mož imati tako veliki značaj. On je bio određen na nas drži u pravom stavu prema Bogu.

Svrha Svetih Dana

Sad sa istom namjerom, kad je Bog dao Njegovoj Crkvi sedam godišnjih Subota, Bog, u Njegovoj mudrosti, imao je veliku namjeru. Ti dani, isto, su dati da drže Božiju djecu na pravedno sjećanje i služenje Bogu držeći nas stalno u shvatanju Božijeg veliku osnovu pokajanja. Pošto ti dani opisuju drukčije razdoblje u planu duhovnog stvaranja-označava dozvolu, i opisuje njihov značaj.

Cijela priča o duhovnoj obnovi bila je, u ovim prazničkim danima, da se ozakonilo iz godine u godinu besprekidno. Oni imaju jako važne simbole i značaje.

To je historiska činjenica da bilo koji narod koji je oskrvnio Božiju svetu Subotu (sedmičnu), izgubili su dodir sa i znanje o pravom Bogu, i izgubili su se u idolopoklonstvu. Samo jedan narod koji ikad održava Božije Subote samo ti jedni drže pravu uspomenu i vjeru u pravog Boga-samo onda kada održavaju Subotu. Kad je stari Izrailj počeo prestupati Božiju Subotu, oni su počeli da služe idolima!

I u istom smislu, kad u Novog Zavjeta dane mi smo podbacili da održavamo Božije godišnje Subote mi, isto kao jedna nacija i narod, smo bez poznanja Božijeg pravog plana za preporodaj samog sebe.

Tako-zvane Hrišćanske crkve danas ne razumiju ili uče što je grijeh-one ne uče da grijeh se treba odbaciti-one ne razumiju što je čovjek, i svrha za život, značaj roditi se opet, i obitovano prisustvo Duha Svetoga-oni ne razumiju da Božija Crkva, danas, nije da obrati cijeli svijet danas, već da objavi Jevanđelje o Carstvu Božijemu kao svjedoci, živiti životom pobjeđujući grijeh, izdržati do kraja, i da pobjednici će vladati sa Hristom, postati kraljevi i sveštenici u Njegovom Carstvu.

Oni ne razumiju da će se Hristos vratiti ponove, i oni koji propovjedaju drugi dolazak neshvaćaju njegov značaj i namjeru. Oni nemaju znanja ili pojma o dobroj vijesti dolazećeg Carstva Božijega-pravu istini Novog Zavjeta Biblije jevanđelje.

Ne razumjeti taj važan korak u pravom planu obnove, Hrišćanske crkve uče da je zakon ukinut. Oni uče neznabožačku doktrinu o besmrtnoj duši, odlazeći odmah u raj ili pakao po smrti-i uče da je to samo jedna smrt.

I sve je to zabuna!

Božiji praznici, ili sveti dani, ili Subote, su zapovjedene da se održavaju iz godine u godinu, i vječno! Savjetujemo čitaocu da drži otvoren um, pošto ćemo dokazati to vječno, u ovom slučaju, znači vječno!

Tako Božija namjera da obilježi istinu ove "visoke" Subote upisane su na svakom umu Njegove djece kroz cijelo vrijeme, držeći Njegovu Crkvu u pravom razumjevanju Njegova plana!

Pasha i Beskvasni Hljebovi

Većina crkava uče da je Hristos završio Plan Odkupljenja kad je On bio razapet. Ali pravi prvi događaj u Božijem planu za čovječansku obnovu bila je smrt Hristova. Mi nalazimo postupak ovog velikog žrtvovanja započetog u Edenu, kad je Bog ubio jedno jagnje ili jare, sa namjerom da pokrije golotinju (vrsta grijeha) Adama i Eve sa kožom. Mi nailazimo na to djelo kad

je Abel prinio žrtvu od jagnjeta. I tako Pasha je prva od sedam opisanih Božijoj djeci iz godine u godinu Njegovog velikog plana.

Sad da to rastumačimo bolje.

Egipat je vrsta grijeha. Kako je Božiji narod danas u "Babilonu", i uskoroće biti izvedeni kad Bog izlije Njegov gnjev na Babilon, tako oni su jednom bili u Egiptu, i bili su izvedeni po izljevu nevolje.

Kao što su istaknuti Hrišćani zavedeni i nemaju znanja o pravom vremenu i Božije dane, i kao pravo vjeru u Boga, tako je to bilo sa djecom Izrailja u Egiptu.

Kroz nekoliko vjekova oni su bili izloženi teškom radu u Egiptu-prisiljeni da rade sa nadzornicima nad njima. Tu nije bilo Biblije-nije bilo napisanih Božijih Riječi. Njima nije bilo dozvoljeno da služe Bogu onako kako je On zahtjevao. Oni su bili prisiljeni da rade sedam dana u sedmici. Oni su izgubili uvid čak od prave Subote - zato im je Bog dokrio Subotu u pustinji Sinaja (2. Mojsijeva 16).

Pasha Samo je Početak

U to vrijeme u Egiptu oni su promjenuli pravo vrijeme za nastup nove godine. I tako, izvodeći Njegov narod iz Egipta (grijeha), Bog ih je učvrstio kroz vrijeme. I, kao početak našeg spasenja došlo je sa Hristovom smrću na krstu, onad Bog je rekao, "Ovog mjeseca (rano u proljeće) da vam je početak mjeseca, da vam je prvi mjesec u godini" (2. Mojsijeva 12:2).

Neka manjina održava početak Božijih praznika spasenja sa održavanje P Ashe, ali nikad ne idu u dublje poznanje "dunjinu bogastva" Božije milosti opisane sa sledećim praznicima! Hristos nije autor, ili početnik, već završitelj našeg spasenja!

Na deseti dan ovog prvog mjeseca Izrailju je bilo naredeno da uzmu jagnje bez mane. Oni su ga držali do-a ne poslje-14-sti dan tog istog prvog mjeseca. U večer, pred sumrak kako to Jevrejski prevod tumači-između dvije večeri, ili između zalaska sunca i mraka-Pashino jagnje je zaklano.

Ovo je bilo prije, a ne poslje, 14-og dana. Oni su prolili krv jagnjeta, opisujući Hristovo žrtvovanje koje će doći. Oni su pojeli to meso za vrijeme noći. U ponoći anđeo smrti je stigao, ali je prošao svaku kuću čiji dovratnik je bio poprskan jagnjetovom krvi.

Tu ima nekih jako važnih pojedinosti koje trebamo da momentalno razgledamo; možda ih ranije nismo primjetili. To nam dokazuje da

Pasha treba se održavati na 14-ti, a ne na 15-stog.

Pasha 14-og, Ne 15-og

Vidite 2. Mojsijeva 12. Stih 6, i neka ga zakolju u večer. Stih 8, i neka jedu meso iste noći-još uvijek 14-sti. Stih 9-11 opisuje kako treba da se ispeče i jede-vreme je ista noć-14-sti. Stih 12 "Ja ću proći po zemlji Egipatskoj tu noć, i pobiću sve prvence..."-još uvijek ista noć-14-sti.

Sad vidite ovo pažljivo u početku stiha 21. Ovdje je, mnogo opširnije upustvo za prskanje krvi na dovratnik-vrijeme kad je ovo urađeno, kako je

pokazano gore, bila je veče dio 14-og. Vidite pažljivo stih 22: "...i pokropite gornji prag i i oba dovratka: i ni jedan od vas da ne izlazi na vrata kućna do jutra". Vidite to pažljivo! Nikom nije dozvoljeno da izleze te noći iz kuće. Oni su ostali u kućama sve do u jutro. Oni su tu bili cijelu noć.

Sda pročitajte stih 29. i oko po noći pobi Gospod sve prvence u zemlji Egipatskoj. Stih 30, Tada usta Faraon one noći. Ovo je bilo svakako poslje prolaz smrti anđela u pola noći, i stoga poslje ponoći.

On je pozvao Mojsiju i Arona. Ovo je možda uzelo malo dulje vremena, iste noći ali malo kasnije. Stih 33, Egipćani su bili željni da se riješe Izrailja. Stih 35, Izrailj je pozajmio (zahtjevali) od Egipćana srebro zlato i robu, i opljačkali su Egipćane. Kada? Svakako ovo pozajmljivanje i pljačkanje Egipćana uzelo je svakako nekoliko sati. Izrailj je živio u zemlji Gošimu, pored Egipćana. Izrailju je bilo zabranjeno da napuštaju Kuće sve do jutra-onda ova pračka i zajam uzelo je mjesto za vrijeme od 14-og dana.

Izlazak 24 Časa poslije Pashe

Ali-vidite ovu jako važnu stvar-Izrailj nije napustio zemlju Egipta sve do te noći-15-sti Aviva! Vidite dio sastava u stihu 40-41: "...u isti dan izidoše sve vojske Gospodnje iz zemlje Egipatske: ta se noć svetkuje Gospodu..." Koja noć treba da se svetkuje? Noć kada su izašli iz Egipta, a ne za vrijeme dana 14-og, već kada se taj dan završio-već kad je sunce zašlo-sledeću veče-na 15-sti Aviva! I te noći, 15-og, treba se održavati!

Sledeći stih, početak stiha 43, i opet se odnosi na Pashu-14-ti dan.

Sad razgledajte 5. Mojsijeva 16:1: "Drži mjesec Aviv, te slavi Pashu Gospodu Bogu svojemu, jer mjeseca Aviva izveo te je Gospod Bog tvoj i Egipta noću". Vidite to, oni nisu napustili Egipat, sve do u veče. i ova veče je bila 15-og, a ne 14-og. Daljni dokaz?

Sad vidite 4. Mojsijevu 33:3: "Podoše iz Ramese prvoga mjeseca petnajesti dan, sutra dan poslije Pashe, i izidoše sinovi Izrailjevi rukom podignutom pred očima sviju Egipćana".

Eto to je tako na prosom jeziku.

Sad neki vjeruju da su oni ubili jagnje između podne i zalaska sunca 14-og-oko 15 časova, pred sam kraj dana; pojeli ga noću-15-og (tvrdeći da je to kad se Pasha jela, i da je mi trebami uzimati danas). I onda napustili Egipat tu istu veče. Ali ova teorija nije tačna, kad se razgledaju svi zapisi, i tako iduće kroz 2. Mojsijevu 12.

Izrailju nije bilo dozvoljeno da napuštaju kuće te večeri po završetku jela Pashe. Oni su ostali u kućama- u zemlji Gošenu-sve do svanuća. Onda su otišli kod svojih susjeda Egipćana, i pozajimali su od njih i opljačkali ih. Tu je bilo milioni njih. Uzelo je dosta vremena da im se sve saopšti. Uzelo je vremena da se sve to uradi. To se nije moglo obaviti poslije pola noći, kad je Faraon ustao, i napistiti Egipat iste noći. Izrael je bio u svojim kućama u Gošenu cijelu noć. 2. Mojsijeva 12:10 dalje to potvrđuje. Što je god ostalo od njihova jagnjeta ne pojedeno do samog jutra oni su to trebali da spale u vatri. To pokazuje da su oni bili još u kućama sve do jutra.

Oni nisu napistili Egipat sve dok se dan nije završio-sve do pada noći opet, za vrijeme noći dio od petnajstog.

Za 14-og, A Ne Poslije

Sad da spojimo još jednu važnu stvar, okrenite se na 4. Mojsijevu 28:16-17. "A prvoga mjeseca četrnajsti dan (ne poslije četrnastog dana)... da je

Pasha Gospodu. A petnaesti dan (ne prije toga) toga mjeseca praznik je: sedam dana jedite beskvasne hljebove”.

3. Mojsijeva 23:5-6 kaŕet istu stvar. Vidite da Pasha nije na 15, već na 14-og “na taj” a ne kad je već prošao. I vidite, isto, praznik spomenut ovdje nije 14 (i ako je Paska na drugim mjestima zvana praznikom), ali praznik dan je 15-og. Sedam dana vrijeme započinje na 15-og. Petnaesti je prvi dan od sedam dana beskvasnih hljebova.

Ipak, pošto je kvasac bio izbaćen iz kuće za vrijeme 14-og dana, odpoŕo se zvati jedan od tih dana beskvasnih hljebova od Novog Zavjeta doba, ali kad je ovo urađeno, osam dana je obuhvaćeno u izražaj “dani beskvasnih hljebova”. Osam dana vremena u Novog Zavjeta upotrebi, ponekad se zove po imenu “Pasha”. Ali sedam dana razdolje odpočinje na 15, poslije 14-og, ili Pasha se završila.

14 dan je Pasha. To je prvi Boŕiji praznik. To nije dan praznika spomenut ovdje. Na petnajsti dan je praznik. Sad da zapamtimo taj značan. To je petnajesti dan kad je praznik-ćetrnjsti je Pasha. Ovaj praznik počinje kada se Pasha završi.

Sad sa ovim činjenicama na umu da se vratimo nazad na 2. Mojsijevu 12. Vidite početak stiha 14. “i taj će vam dan biti za spomen, i praznovaćete ga Gospodu od koljena do koljena, praznujte ga zakonom vjećnim. Sedam dana jedite hljebove beskvasne...i prvi dan biće sveti sabor...” (stih 14-16).

Koji dan je uspostavljen kao jedan spomen-nije sjena, uspomena-jedan praznik- da se održava vjećno? Vidite, to je dan kada je praznik- “i držite ga kao jedan praznik”. To je dan kada je praznik-15-sti Aviva, a ne 14-nije Pasha!

Ovo je dan dan praznika-jedan spomen, da se održava jedna Subota, ili sveti sabor, vjećno! Sedam dana je obuhvaćeno, i pokazali smo da da sedmi dan započinje na 15-og, poslije prolaska Pasha. “Na 14 je Pasha, ali na 15-stog je praznik-sedam dana”.

Mnogi su stalno vjerovali da dan ovdje spomenut, i zapovjeđen vjećno, je bila Pasha, ili 14-sti. Ali nije-to je 15-sti.

Sad ovaj dan-15-sti je zaveden jedan sveti zbor. Pogledajte sad u rijećnik. “Zbor” je sakupljanje naroda ondje gdje im je naređeno da se okupljaju, pod vlasti i zakonom. Jedan “sveti zbor” je jedan vjerski okup, u namjeri sluŕbe. Sedmićna Subota je za sveti sabor. Isto je i 15-sti Aviva. Naše prisustvo je po zahtjevu, pod Boŕijom silom i vlasti. Ali da nastavimo.

Vidite sad, početak stiha 16: “Prvi san (od sedam, 15-sti Aviva), biće sveti sabor, tako i sedmi dan imaćete sveti sabor (21-vi Aviva)...i držite dan beskvasnih hljebova; jer u ovaj *istovjetni* dan (petnajesti Aviva) izvedoh vojske vaše iz zemlje Egipatske. Drŕite taj dan od koljena do koljena zakonom vjećnim” (2, Mojsijeva 12:16-17).

Eto vidite tu je! Prije Mojsijeva obrednog zakona! Dan uspostavljen kao jedna Subota, ili sveti sabor vjećno, je praznićki dan, istovjetni dan kad su oni izašli iz Egipta, i oni su izašli na 15-og, a ne na 14-ti (4. Mojsijeva 33:3).

Ovo je dan spomena, a nije sjen krsta. Jedna uspomena o izlasku iz Egipta, koje nam opisuje izlazak iz grijeha!

Da nas održava u stalnom dodiru velike činjenice da, imajući naš grijeh oprošten sa Hristovom krvi (prikazane sa 14-stim danom) mi ne smijemo ostati tu, i ostati u grijehu, već da izidemo iz njega! Zašto mi trebamo održavati 14-ti, opisujući oproštaj od prošlog grijeha, i onda oditi sa produŕetkom Praznik Beskvasnih Hljebova, opisuje takoder izlazak iz grijeha-sedam dana beskvasnih hljebova simboliće i opisuje podpuno odbacivanje grijeha, ili, u drugoj rijeći, održavati Zapovjesti?

Nije Ukinuto sa Satrim Ugovorom

Primjetite da ovi dani beskvasnih hljebova su jedno doba, ima dva velika dana Subote. I ovo je doba određeno vječno-dok je Izrailj bio u Egiptu-prije nego je i jedna jedina rije obrednog zakona napisana ili data Mojsiji-prije nego je Bog prepostavio Stari Ugovor.

Što zakon Mojsijev, ili Stari Ugovor, nije donio ili zaveo, to se ne može ukloniti. I Fentonov prevodu, nalazimo, nalazimo 17 navoda prevedenik kao "...dosljedno držite ovaj period kao vječni ugovor". Cijelo vrijeme je obuhvaćeno.

Ovo nasamo treba da dokaže da sveti dani-i sedam dana beskvasnih hljebova-su važeći čak i danas, i vječno.

Sad, ako se ovi zapisi odnose na 15-sti, a ne na 14-sti, kako to u stvari i jeste, i ovdje je konačno dokazano, onda da li je Pasha vječna? Svakako da jeste! Ali ovi se navodi odnose na praznik, a ne na Pashu. U paragrafu započetom u 2. Mojsijevoj 12:21 na Pashu opet se odnosi, i stih 24 potvrđuje to vječnim!

Svrha Praznika

Hajde da shvatimo puni značaj ovoga. Zašto je Bog odredio ove prazničke dane? Kakva je bila Njegova velika namjera? Obratite se sada u 2. Mojsijva 13:3: "I Mojsija reče narodu: pamтите ovaj dan, u koji izidoste iz Egipta..." Ovo je bilo na 15-ti Aviva. Stih 6, 8-10: "Sedam dana jedi hljebove beskvasne, a sedmi dan neka je praznik Gospodnji... ovo je za ono što mi je učinio Gospod"...(jedna uspomena)-"i neka ti bude kao znak"- to jest, imajući također budući smisao-"na ruci tvojoj i kao spomen pred očima tvojim"-odnosi se na oboje rad i volju-zašto? -"da ti zakon Gospodnji bude u ustima... Za to vrši zakon ovaj na vrijeme..."

Možete li vidjeti ovaj divan značaj? Da li možete shvatiti pravi značaj svega toga? Da li vidite Božiju namjeru? Pasha samo poisuje smrt Hristovu za oproštaj grijeha iz prošlosti (Rimljanima 3:25). Prihvatiti Njegovu krv ne oprašta grijeh koji ćemo mi možda kasnije uraditi; to ne dava dozvolu da dalje griješite. Stoga kad mi prihvatimo to, naš grijeh je oprošten samo do tog momenta-grijeh iz prošlosti.

Da li trebamo stati ovdje samo sa prošlim grijehom oproštenim? Mi smo još uvijek živa bića. Mi ćemo još uvijek podležiti iskušenju. Greh nas je uhvatio u pandže-mi smo bili sluge grijeha, u njegovoj sili. I mi smo bespomoćni sami od sebe da se od njega izbavimo! Mi smo bili zarobljeni grijehom. Sad da razgledamo sliku-značaj.

Napustiti Grijeh Podpuno

U kom obimu trebamo da napuštimo grijeh? Ne djelomično, već podpuno! I, kao što je kvasac također vrsta grijeha (1. Korinćanima 5:8)-kvasac nadima, i također grijeh-i, pošto sedam je Božiji broj koji simboliše završetak, mi trebamo slijediti Pashu sa sedam dana beskvasnih hljebova!

Slika-značaj-simbol, nije završen sa Pashom samom. Pasha označava prihvaćanje Hristove krvi za oproštaj za prošli grijeh. To opisuje raspeće-mrtvog-Hrista.

Trebamo li imati Hrista simbolično gdje visi na krstu? Sedam dana beskvasnih hljebova slijedi Pashu opisuje nam da moramo podpuno odbaciti grijeh, održavajući Zapovjesti-kad je prošli grijeh oprošten.

Oni opisuju rad i život vaskrsnutog Hrista-koji je otišao na nebo Bogu gdje je On sada aktivan na poslu umjesto nas kao naš Poglavar Sveštenički, čisteći nas od grijeha-izvodeći nas podpuno iz njegove sile.

Održavati Pashu samo, i onda ne održavati sedam dana beskvasne hljebove, znači, u simbolu, prihvatiti Hristovu prolivenu krv, i onda opet produžiti u grijehu-i pogrešno reći da je zakon ukinut, da smo pod milosti samo, znači dozvola, za produžetak grijeha.

Sedam dana Praznika Beskvasnih Hljebova označava održavanje Zapovjesti, koje je drugi način tako reći odbacivanje grijeha.

Božija Crkva održava ove praznike, prvo što je jedna uspomena opisivanja izlaska iz grijeha, na našoj desnoj ruci i našem čelu, kao Božiji znak, u namjeri da održavamo Njegove Zapovjesti. I pošto je čelo sjelo uma, i označava prihvatanje, i desna ruka označava rad, mi imamo znak Božiji da smo prihvatili Njegovu istinu o svetim danima i Danima Beskvasnih Hljebova, i ne radimo na ove svete dane! Ne samo da je Božija sedmična Subota znak (2. Mojsijeva 31:12-17) već i godišnje Subote su znak također.

Vidite kako divno ovaj obred opisuje plan odkupljenja. Sjećam se jedne godine, za vrijeme ovih Subota, 21-vi Aviva, jedna žena je spomenula da je našla krišku kiselog hljeba zabačenog u njezinoj kući, za vrijeme praznika beskvasnih hljebova. Svakako, ona ga je momentalno izbacila iz kuće.

Druga je rekla da je našla pola prazne male kutije praška za pečenje za koje ona nije znala da ga ima. Drga je našla kvasac i malo hljeba kisela. One su to uklonule čim su to našle.

Hako divno je živjeti u ovom prikazu! Kako često mi radimo, kad mislimo da smo odbacili grijeh, pronademo skriven grijeh ili naviku za koju nismo znali da imamo-ili smo mislili da smo to savladali? To se mora pobjediti i odbaciti, čim to odkrijemo.

Pravilni Prikaz

Sad da vidimo divnu sliku budućnosti. Djeca Izrailja krenuli su iz Egipta, u večer na 15 Aviva, kako mi trebamo, dragovoljno, naše dobre volje, krenuti iz grijeha odmah čim prihvatimo krv Hristovu. Oni su krenuli njihovom

vlastitom voljom-i mi tako treba da uradimo.

Ali nisu otišli daleko dok od jednom Faraon ih nije počeo juriti (2. Mojsijeva 14:5-7). Ako je Egipat jedna vrsta grijeha, onda Faraon morad svakako da prestavlja Sotonu; ivojska Egipatska Sotonske demone.

Dok je Izrailj bio u Egiptu oni su bili Faraonove sluge, bespomoćni i slabi pod njegovim upraviteljima-isto kao što je grešnik u moći đavola. Ali kad je Izrailj uzeo krvi jagnjeta, onda je Bog posredovao, kao rezultat Faraon je odpustio Izrailja. Kad mi prihvatimo Hristovu krv, Bog posreduje, i đavo mora da nas napusti.

Sad, kako je Izrailj izišao s rukom podignutom (4. Mojsijeva 33:3), u velikom uzbuđenju i rodošću nad njihovim izbavljenjem iz ropstva, tako i

novi Hrišćanin započne njegov novi život-do oblaka s veseljem i radošću. Ali šta se dogodi?

Davo i grijeh odmah trče za novim začetim sinom Božijim-i ubrzo novi i neiskusni Hrišćanin nalazi sebe u dubljini obeshrabrenja, iskustva da odustane i napusti.

Vidite 2. Mojsijeva 14, zapo žeto u stihu 10-odmah čim je Izrailj vidio ovu veliku vojski da ih juri, oni su izgubili hrabrost. Strah ih je napao. Oni su počeli da se raspravljaju i žale. Oni su uvidjeli da tu nema spasa da se spase od faraonove vojske, pošto je on bio jako moćan za njih. Oni su bili bespomoćni. Tako je isto i sa nama.

Naša Moć Nije Dovoljna

Ali vidite ovu poruku Božiju njima kroz Mojsiju: "ne bojte se, stanite pa gledajte kako će vas Gospod izbaviti danas...jer Egipćane...nećet ih nigda više vidjeti do vijeka. Gospod će se boriti za vas"! Kako divno!

Bespomoćni, rečeno nam je da stojimo, i da vidimo spasenje Božije. On će se boriti za nas. Mi ne možemo pobjediti Sotonu i grijeh, ali On može. To je vaskrsnuti Hristos-naš Poglavar Sveštencički-koji će nas očistiti-osvetiti-spasiti-ko je rekao da nas nikad neće ostaviti i zaboraviti!

Mi ne možemo održavati Zapovjesti sa našom voljom i silom. Ali Hristos u nama mi ih održati možemo! Mi se moramo osloniti na Njega u vjeri!

Vidite stih 19. Anđel koji je išao pred njima, otišao im je za leđa, stao je između njih i neprijatelja, štiteći ih. I onda je Bog razdvoio Crveno More. "...i voda im stajaše kao zid s desne strane i slijeve strane" (stih 22). U Isaia 55:1 i Jovan 7:37-39, voda je symbol Duha svetoga.

Živa voda Božija je kao jedan zid nama, na našoj desnoj ruci i na naćoj lijevoj, vodeći nas pravilnim putom, praveći prolaz, štiteći nas na njemu. Ali kad je Faraon i njegova vojska pokušala da ide za Izrailjem u ovom radvojenom prolazu, ova ista voda ih je podpuno pokrila, kao što Duh Sveti ukloni i pokrije naš grijeh, i Izrailj ih više nije vidio! Kako divna slika!

Ni Jedna Źrtva Orginalno

Tako smo vidjeli Praznik Beskvasnih hljebova, isto kao i Pasha, bili su postavljeni vjećno, prije Starog Ugovora. Sad da razgledamo malo o tome. Opozicija nam govori da je ovo Mojsijev zakon. Mi im govorimo da je to postojalo prije Mojsijeva zakona, i prenjeto je u Novi Zavjet, i još je na snazi danas.

Vidite ovo specijalno, da orginalno tu nije bilo prinosa Źrtava-ni mesa ni naljev obreda-održanog na te dane. Vidi Jeremija 7:22-23. Ovi dani nisu zavedeni za svrhu Źrtvovanja kako je to neko pogrešno predpostavljao. Ovi sveti dani su uspomena, i dva puta nazvani kao takvi. Gdje mi možemo naći tako na prostom jeziku nazivajući Subotu jednom uspomenom? (Vidite 3. Mojsijeva 23:24).

Subota, također, je postojala prije zakona Mojsijeva. Ona je bila posvećena Gospodu prije nego je Mojsijev zakon dat.

Kad je zakon Mojsijev došao, sa njegovim Źrtvenićkim obredima i meso i piće prinošeno, onda su ove Źrtve mesa i pića prinosi bili uspostavljeni, privremeno-sve do Hrista- da se održavaju, neki svakog dana, neki sedmićne Subote, a neki na svakoi prvi mjesec, a neki opet svaki godišnji sveti dani.

Ali, zapamtite dobro ovu stvar! Gdje mi nalazimo ove Źrtve i meso i naljev prinos zaveden na svete dane mi ih nalazimo također na sedmićnim

Subotama. Neka poglavlja u zakonu Mojsijevu dodaje ih k godišnjim danima također ih dodaje sedmičnim danima.

Dokazivanje da ove žrtve održavane na ove dane su ukinute sa danima na kojima su se održavale uključujući i Subotu. Ako ova dokazivanja ukinu jednu, onda to ukida sve ostale. Zaštitinici Nedjelje dokazuju da su ove žrtve ukinute sa Subotom. Mi to pobijamo-zašto? Subota je zavedena mnogo ranije nego ovi žrtvenički dani. Istao je i za svete dane! Oni su započeti, isto, prije obrednoz zakona Mojsijeva.

Žrtve na Sedmični da Subote

Sad da razgledamo 4. Mojsijeva 28: Prvo, prinos sa vatrom iz dana u dan, "ujutro-uveče" prinosi. Drugo, stih 9-10, žrtve paljenice, i naljev svake Subote. Treće, stihovi 11-15, novi mjesec. Tako, stih 16 pa sve do 29, su godišnji dani.

Sad znamo da je to meso i naljevi prinos, na vatri, bili su simbolični, i ukinuti su. Ali da li su ovih sedam radnih dana ukinuti? Da li je sedmična Subota ukinuta? Da li je svakog mjeseca prvi dan ukinut? Ne u Božijim očima. Onda nisu ni godišnji Gospodnji dani ukinuti!

Žrtve su bile simbol, i one su došle sa Mojsijevim zakonom, i one su otišle sa tim. Ali dani na koje su bile održavane nisu bili simboli, nisu došli sa zakonom Mojsijevim, i nisu otišle sa tim. Dani su povezani vječno! Kao što je Subota uspomena, tako su i ti dani.

Zapovjeđene u Novom Zavjetu

Sad želimo da pokažemo Bovog Zavjeta zapovjest-mnogo prostije, mnogo direktnije, nego što to možemo igje naći za sedmičnu Subotu-da se održavaju ovi godišnji sveti dani!

Sad pregledajte opet 4. Mojsijeva 28:16-17: "A prvoga mjeseca četrnaesti dan da je Pasha Gospodu. A petnajesti dan tog mjeseca praznik: sedam dana jedite beskvane hljebove".

Praznik nije bio na na 14-og, već na 15-og. To je bila Pasha, kad je jagnje ubijeno, to je bilo na 14-og. Dio dana od 14 bilo je pripremanje za praznik (Matej 27:62; Marko 15:42; Luka 23:54; Jovan 19:14). Vidite, U Isusove dane Jevreji su slavili njihovu Pshu jedan dan kasnije odnoseći se na tradiciju straješina (Jovan 18:28)

Sad da učvrstimo ovaj predmet u naš um, za ako je ovo istina, kao i što jeste, onda svi ovi dani su važni za nas, u Novom Zavjetu, isto kao Starog Zavjeta autoritet!

Vidite Matej 26:5. poglavari sveštenečki i književnici, saradivali su zajedno da ubiju Isusa, govoreći: "ali ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio". Oni su pričekali tako da će oni Njega uhvatiti i ubiti ga dan prije praznika, ili na 14 Aviva (Nisan).

Marko 14:2 kaže to isto. Sad utvrditi da je bi prazički dan poslije Pashinog praznika, i da je to bila veliki dan Subota-dan poslije kad je Isus bio razapet, sad vidite Jovan 13:29: "A neki su mislili, budući da je u Jude bila kesa, da mi Isus reče, kupi što treba za praznik; ili da dade što siromašnima." Svakako ovo potvrđuje da je praznik bio sledećeg dana- 15 Aviva, kako to svi ovi zapisi potvrđuju. Za daljnu informaciju povodom ovog predmeta pročitajte *Vaskrsnuće Nije bilo u Nedjelju*.

Sad da opet pregledamo pažljivo 1. Korinćanima 5:7-8. Crkve su ovo prisvojile kao Pashu. Vidite da to ne kaže, niti se odnosi na Pasku uopšte. Sad da drage volje, s molitvom, proučimo i vidimo što ono u stvari kaže:

“...jer i pasha naša zakla se za nas, Hristos zato da praznujemo...” Vidite to. Pošto je Hristos, naša Pasha, bila prinášena, za to ajde da mi Novog Zavjeta dozvolimo-pošto je Hristos umro-održavati, što? Vidite ovo! Ne Pashu ovdje koja je bila na 14-og Aviva-već da održimo praznik-koji je bio na 15-og! Veliki dan Subote u Jovanu 19:31! Godićnji sveti dan. I, u jednom većem smislu, praznik je obuhvaćen sa svim sedam dana beskvasnih hljebova, obuhvaćajući drugi sveti dan, ili Subotu, na 21 Aviva! Mi ne možemo ovo izbjeći, u koliko smo pokorni Gospodu i Rijeći Božijoj. To je tu, na prostom jeziku, u Novom Zavjetu! Pošto je Hristos razapet, stoga da održavamo praznik! 14-tog bila je Pasha, ali na 15-og dan tog mjeseca je praznik! Sada da ga više ne upotrebljujemo kao Pasha, pošto ono kaže “praznik”

Dan Beskvasnih Hljebova Održavano je od Pavla i Novog Zavjeta Crkve

To je pravilno zavedeno u Novom Zavjetu da je Crkva, za vrijeme doba njenog historiskog pokrića, je održavala ove dane!

U Djelima 20:6: “A mi se odvezosmo poslije dana beskvasnih hljebova”. Pavle i njegovo društvo su prosto su održavali ove dane beskvasnih hljebova u Filibi. Duh Sveti nikad ne bi inače nadahnuo takve riječi.

Vidite Djela 12:3: “A bijahu dani beskvasnih hljebova”. Zašto to, ako bi ovi dani, u Božijim očima, prestali da postoje.

Vidite, to nije niko bio ignorant šta je bilo uspostavljeno praveći takvu izjavu. To je Svemogućí Bog govorio kroz nadahnuće Duha Svetoga. Ovo su bile godine poslije raspeća. Dan beskvasnih hljebova još uvijek postoji, ili Duh Sveti ne bi nadahnuo “a bijahu dani beskvasnih hljebova”.

ŠTO VI TREBATE ZNATI O PASHU

Da li je ovo samo “dan spasenja”? Mnoge crkve obično uče da svi oni koji umru “nespaseni”, ili nosu “bili spaseni” prije Hristovog drugog dolaska, nikad neće moći primiti spasenje.

Oni zamišljaju da tu postoji jedna velika trka između Hrista i Sotone. Oni vjeruju da će Hristos doći da spasi svijet i sa ovim shvatanjem ovih crkava, kroz koje On se očajno bori “da spasi svijet”.

U drugu ruku, pametno zavodljivi đavo radi sve što je moguće da spriječi narod da budu “spaseni”. I izgleda da oni vjeruju da tu ima jedno vrijeme ograničeno utrke.

Mi smo sada jako blizo Drugog Dolaska Hristova, ali kad se Hristos vrati na zemlju u osobi On će naći sebe bespomoćnim-podpuno nemogućim da spasi svijet iz Sotonskih pandža-pošto će tada “biti već kasno”. “Problem će biti”, kako jedna grupa ističe.

Ovo bezbožno učenje predstavlja Sotonu mnogo jačeg od samog Boga.

Odgovor je Dat

Novog Zavjeta Crkva Božija bila je osnovana u Nedjelju. Ona je započeta na godišnji Subotnji dan koji se zove “Pasha” ili “Prvi Plod”. Također se zove “Praznik Sedmica”.

Novog Zavjeta crkva je produžila, iz godine u godinu da održavaju ovaj godišnji praznik Subotu, Pashe, kako ćemo to pokazati.

I Bog je dao ovaj praznik Njegovom narodu u namjeri da otkrije, i da održavaju u sjećanju bez prestanka, da je sadašnji oproštaj je samo prvo, obično “branje duša”.

Kako je već razjašnjeno, Božija namjera davajući Njegovoj Crkvi Njegove godišnje praznike je da drži Njegovu djecu stalno u pravilnom poznanju Božijeg veliko plana.

Postignuti ovo, Bog je uzeo godišnju materijalnu sezonu žetve u starom Izrailju kao opis duhovne žetve duša.

U Svetoj Zemlji postoje dvije godišnje žetve. Prva, je proljetna žitna žetva. Druga, je kasnija žetva. Bog je namjerio da Njegovi sveti dani opisuju Njegovu Crkvi ponavljajući iz godine u godinu činjenicu da samo oni koje On lično pozove u ovo doba mogu postati Njegova duhovno začeta djeca! I mi smo jednostavno prvi plod velike duhovne žetve.

Obrtni Snop

Ali da produžimo glavni navod sa navodom koji sadrži sve svete dane-3. Mojsijeva 23.

Ovdje nalazimo sve Božije praznike objavljene svetim zborom, u jednoj glavi. Prvo je sedmični zborni dan, Subota, sedmi dan sedmice. Onda, početak u stihu 4, slijedi navod godišnjih praznika, također zapovjedeni zbor, “u vrijeme njihovo”.

Prvi od ovih je Pasha, onda slijedi Praznik Beskvasnih Hljebova sa dvjema godišnjim Subotama. Početkom stiha 9, mi nalazimo upustvo za prinos obrtnog snopa. Izrailju nije bilo dozvoljeno da žanju bilo koju žetvu rane žetve sve do ovog dana (stih 14). Onda, na dan koji slijedi sedmičnu Subotu, u jednom svetom obredu Levitskog sveštenika (obred je bio jednostavno zamjena i zato se ne održava danas), prvi snop je bio užet. Ovo se stalno obavljalo za vrijeme beskvasnih hljebova (vidite knjiga Isusa Navina-Jošua 5). Onda je snop donešen svešteniku. Onda ga je sveštenik dostojno obrtao pred Vječnim da se prizna njima.

Ovo opisuje vaskrsnutog Hrista odlazeći na nebo da bude prihvaćen od Njegova Oca kao prvo živo biće koji se u stvari rodilo od Boga-prvoplod od prve žetve duša. Sa usporedbom Jovan 28:9, vidjećete da je Hristos prinio Sebe pred Oca u jutro poslije Njegova vaskrsenja prošle večeri (1. Korinćanima 15:20, 23; Rimljanima 8:29; Kolašanima 1:15, 18). Ovo ispunjenje obrtnog snopa u stvari dogodilo se u Nedjelju, sutra poslije Subote za vrijeme beskvasnih hljebova.

Kako Izračunati Duhovdan

Sledeće dolazi Duhovdan. Riječ “Pentecost” je jedna grčka riječ, upotrebljena u Novom zavjetu, ali ne u Starom Zavjetu. Ona označava “petnajsti (dan)”. U Starom Zavjetu ovaj praznik je zan “Praznik Prvogploda”, i “Praznik Sedmica”.

Vidite pravilno jednostavno tumačenje započeto u 3. Mojsijevoj 23:15: “Potom od prvoga dana po Suboti, od dana kad prinesete snop za žrtvu obrtnu, brojte sedam sedmica punijeh...” i taj pedeseti dan je Duhovdan!

“I saberite se u taj dan, sabor sveti da vam je; ni jednog posla ropskog ne radite zakonom vječnim po svijem stanovima svojim od koljena do koljena” (stih 21).

Svi drugi sveti dani ili praznici dolaze na određeni dan i određeni mjesec. Ali ova jedna godišnja Subota mora se odlučiti sa brojenjem. To je jako prosto i jednostavno.

To je od velike važnosti da mi nađemo pravi dan. Taj dan, i samo taj, je učinjen svetim od Vječnog Tvorca. Predpostavimo u isto vrijeme kad je Crkva Božija uspostavljena, da su apostoli pogrešno izračunali, i “na dan Duhova bijahu zajedno” (Djela 2:1) oni, umjesto da su bili svi zajedno na jednom mjestu u neslozi, neki bi održali jedan dan drukčije, a neki bi čekali drugi dan!

Fariseji, koji su uzeli podpunu kontrolu Jevrejskog vjerskog održavanja ukratko sredinom prvog vijeka A.D., brojali su (pogrešno-to jest, sa pogrešnog polaznog mjesta) počnući sa danom poslije prve godišnje Subote.

Prije tog vremena, ipak, poglavar sveštenečki familije Betusove, koji su bili književnici, bili su u kontroli povodom Jevrejskih praznika u Jerusalimu. Betusianci stalno su brojali odpočevši sutra poslije sedmične Subote, dan koji mi zovemo Subota, koja slijedi u danima beskvasnih hljebova. Ova historiska informacija sačuvana je za nas u *Mišna*, koja je bila završena u A.D. 200:

“Betusianci kažu: ‘Žetva snopa ne uzima mjesto na kraj dana praznika (praznika sedam dana beskvasnih hljebova), već na karj sledeće regularne Subote’” (*Menahot 10, 3*). Ovaj običaj prenošen je nadalje između popova iz generacije u generaciju. I njihov način brojenja bio je obavljan sve dok su oni bili u kontroli Hrama i obreda. Samarijanci i Karaites (Jevrejska sekta počta u osmom vijeku A.D), također je produžila da broji od sedmične Subote, sedmi dan sedmice.

Na Nedjelju

Odpočeti onda sa brojenjem od prinosa snopa obrtnog, sa tom nedjeljom kao dan broj jedan, mi ćemo stalno doći na drugu Nedjelju-ali ne isti datum mjeseca. To je nešto što se treba “brojati” svake godine. Niti na Jevrejskom (ili biblijskom) kalendaru, niti na Rimskom kalendaru koji je na upotrebi danas, bio dan Duhova utvrđen na određeni dan i datum.

Navod opet iz *Mišne*, govoreći o običaju tradicije koji je bio u Jerusalimu prije nego su Fariseji uzeli kontrolu, “(Betusijan kaže:) Duhovda stalno pada na dan poslije Subote” (*Čagigag, 2,4*).

Ova govori jako jasno značaj posljednjeg djela 3. Mojsijeve 23:15 i početak sitha 16: “.brijte sedam sedmica punijeh. Do prvog dana po sedmoj sedmici izbrojte pedeset dana”.

5. Mojsijeva 16:9

Jedno drugo i možda za isto jednostavno upustvo za brojanje Duhovdana nalazi se u 5. Mojsijevoj 16:9-10: “Sedam sedmica nabroj; kad srp stane raditi po ljevini, onda počni brojati sedam sedmica. Tada praznujte praznik sedmica...”

Ovo znači da se ovo odnosi na brojanje također u 4. Mojsijevoj 28:26; “i na dan prvina, kad prinesete novi dar Gospodu poslije svojih nedjelja, da imate sabor sveti, ni jednog posla ropskog ne radite”.

Pošto je sedam sedmica brojeno, praznik Duhodana također je bio poznat kao “praznik sedmica” (5. Mojsijeva 16:10).

Značaj Duhovdana

Pasha označava Hristovo žrtvovanje za oprostaj naših grijeha, i praznik beskvasnih hljebova je odbacivanje našeg grijeha. Duhovdan označava prvi dio duhovne žetve-poziv Crkve-pozvani jedni-koji, za, Novog Zavjeta oprostaj, koje započelo u Nedjelju-Duhovdan, Juna 17, A.D. 31. Na taj dan Duh Sveti došao je da živi sa tijelom, kako je prorečeno od Joila.

Na pedeseti dan (Duhovdan) u Starog Zavjeta vremenu, dva "obrtna hljeba" (3. Mojsijeva 23:17, 20). Iznešena su iz stanova zbora kao prvi plod za Gospoda. Isto kao što je Novog Zavjeta Ctkva skupljena iz ovog svijeta kao prviplod Njegova spasenja, u ispunjenju značaja obrtnih hljebova.

Mi smo svi, u koliko smo se preokrenuli, postali dio Novog Zavjeta Crkve. Mi smo postali dio onoga što je bilo opisano sa tim obrtnim hljebovima.

Isto kao što je obrtni snop bio podignut o okretan, opisujući Hristov odlazak i povratak na nebo, tako su i ovo obrtni hljebovi podignuti i obrtani, opisujući da ćemo mi za momenat napustiti ovu tvrdu zemlju kad se podignemo u susret Da ga sretnemo u vazduhu (1. Solunjanima 4:16-17) prije nego se vratimo s Njime na Goru Maslinovu kad On započne milenijsku upravu (Djela 1:11; Zaharije 14:3-4).

Većina Sada Nije Pozvana

Bog nije odbacio svoj narod Izrailj u starnu. Ali On ih je zaslijepio privremeno kroz jedno određeno vrijeme tako da kroz njihov pad, spasenje dođe Neznabožcima, koji, kroz Hrista, su pojedinačno nakalemljeni na, ili duhovno prihvaćeni u, familiju Izrailja (Rimljanima 11).

Ovo je oprostjenje kad Bog pozove jedan narod k imeu Njegovu da budu kraljevi i svetštenici, vladari sa Hristom u Carstvu za vrijeme hiljadu godina (Otkrivenje 5:10).

"Poslije ovog"-poslije ovog oproštaja uzimajući Neznabožacki narod k imenu Njegovu - "vрати ću se", obećao je Vječni. Zašto? "I sazidaću dom Davidu, koji je pao; i njegove razvaline popraviću, i (Hristos a ne čovjek) podignuću ga".

Zašto? "Da potraže Gospoda ostali ljudi" (Djela 15:14-17-pročitajte ovo još jednom).

Za vrijeme ovog sadašnjeg doba Crkve, potomci stre Jude i Izrailja obadvoje su duhovno slijepi. Poslije ovoga, Hristos će se vratiti, i onda ostatak naroda-slijepi Izrail, i Neznabožci isto, će tražiti Gospoda kad se Sotona postavi u zatvor i Hristos započne vladati kao Kralj nad kraljevima i Gospod nad gospodarima!

Ovi prvogploda Njegova spasenja, učinjene besmrtnim, vladace zajedno s Njim kao kraljevi i sveštenici u divnom svijetu podižući novu civilizaciju.

Za to doba Izrailj je većinom slijep, sve dokle ne uđe Neznabožaca koliko treba; i onda (Rimljanima 11:25) će cijeli Izrailj, biti spasen od grijeha; pošto Spasitelj, Hristos, će doći iz Siona! Cijeli Izrailj će doći u pokajanje i spasiti se od grijeha-kako? Pošto će Hristos okrenuti nevjerstvo smrtnog Izrailja sa oprostajem grijeha.

Sad, u ovom oprostjenju, Izrailj nije vjerovao, i dom Davidov je pao dolje (Rimljanima 11:31-32), onda, kroz milost Neznabožaca i malih "izabranih" u Izrailju, izabranijeh u ovo doba, djelujući kao kraljevi i sveštenici sa Hristom, oni, također, onda, će primiti milost! Kako je divan Božiji veliki plan oprostjenja, kad mi svatimo to, kako mi to vidimo opisano u ovim godišnjim praznicima.

Sad Prva Žetva Sada

U Jakovu 1:8 i Rimljanima 8:23, za primjer, sveteći ovog oprostjenja zovu se prvoplod Božijeg spasenja. Ovaj oproćtaj, i izabiranje ovog naroda da nose Njegovo ime, započelo je na dan Duhova. Ovaj praznik godišnje opisuje ovaj veliki događaj-veliku "tajnu" oproštenja-u Božijem oprostilaćkom planu!

Vidite, također, da ovi praznici, Beskvasnih Hljebova i Duhovdan, dolaze na početak godine, i veliki događaj koji opisuju poćinje plana spasenja!

Grupa svetih dana koji dolaze pred kraj godine svi opisuju veliki događaj u Božijem planu oproštenja koji će se dogoditi, još u buduće, na karju oproštenja. Oni svi padaju u sedmom mjesecu-i njihovo ispunjenje će zavesti sedam hiljada-godina od stvaranja.

Crkve ovoga svijeta danas uće da je to dužnost crkve da spasi svijeta. One uće da svi ma ko bio biće spasen, sada, u ovom sadašnjem oproštenju. One uće da "broba se završava" na, ili pred sami, Drugi Dolazak Hrista.

Ako je to istina, kakav podbaćaj onda Božijeg plana! Samo jedna manjina, jako mala su iskreno spasení u ovom oproštenju. Jedna trećina, svih koji žive na zemlji danas čak nikad nisu ćuli samo ime kroz što bi se spasili.

Da li su oni-svi oni koji su živi, vjećno se izgubili pošto nikada nisu ćuli-izgubili se i osudili bez mogućnosti? Obićna nauka je da Bog odbacio Njegov narod Izrailj, i da su oni vjećno izgubljeni i ukoreni. Da su one odrćavale ove godišnje svete dane, zapovjedene da se odrćavaju vjećno-odrćavajući ik vjerno kao Novog Zavjeta Crkva kako je to zapisano u Djelima i u historiji crkve-one bi razumjele Božiji divni plan.

Mi ne pokušavo obratiti bilo koga u ovom svijetu sad momentalno, već da objavimo Jevandelje. Koje Jevandelje? Dobru vijest o Carstvu-dobru vijest o hiljadu godišnjoj opravki svih stvari kad se Hristos vrati da vlada u sili i slavi!

Da shvatimo ovo. Za ovo vrijeme Izrailj je slijep djelomićno-ali samo do završetka Neznabožaćkog oproštenja. Za ovo vrijeme, samo mali dio Neznabožaca-Kinezi, narod Indije i Rusije-jedva da su ćuli za Hristovo ime.

Dobra vijest o dolasku Carstva treba se propovjedati kao svjedoćanstvo. Mnogi će biti pozvani ovog puta, ali samo mali broj biće izabran, i samo mali broj će ih ostati vjernih do kraja.

Oni-narod izabran u Njegovo ime-bi će ućinjeni besmrtnim i vladaće kroz hiljadu godina u Carstvu na zemlji. Onda Izrailjeva sljepoća skinuće se. Oni će biti slijepi do kraj vremena Neznabožaca. Nebo je primilo Isusa do ovog vremena dok se sve ne popravi.

Ovi sada okupljeni, od samog dana Duhova 17, Juna, 31 A.D., su prvi plod samo, od Božijeg plana za spasenje. Ovo oproštenje, onda, izabira samo mali broj "prvogploda" onih koji će se spasiti. I oni se pripremaju i ispituju da se usposobe za položaj kraljeva i sveštenika u Carstvu.

Kad se Hristos Vrati

Onda će Bog staviti Njegovu ruku po drugi put da izbavi Ostatak Njegova naroda-Izrailja (Isaia 11:11).

I onad je to "...Gospod će doći s ognjem, i ognjem i maćem sudiće Gospod svakom tijelu...i postaviću znak na njih, i poslaću između njih koji se spasu k

narodima (Neznabožcima)...koji ne čuše glas o meni niti vidješe slave moje; i javljace slavu moju pred narodima” (Isaia 66:15-16, 19).

I onda će to biti da će “živa voda proteći iz Jerusalima”, i Neznabožački narodi koji ranije nisu čuli “svi će dolaziti od godine do godine da se poklone Caru Gospodu nad vojskama i da praznuju praznik sjenica” (Zaharije 14:16).

To je tad kada će svi narodi “hodite, da idemo na goru Gospodnju...i učice nas svojim putovima, i hodićemo Njegovim stazam; jer će iz Siona izaći zakon i riječ Gospodnja iz Jerusalima i sudiće među mnogim narodima i pokaraće jake narode na daleko i oni će raskovati mačeve svoje na raonike... niti će se više učiti ratu. U to vrijeme govori Gospod, ... i Gospod će carovati nad njimana gori Sionu od sad i do vijeka” (Mihej 4:2-3, 6-7). Ovo se ne odnosi na Crkvu Božiju sada-već na veličanstveno doba Carstva, kad se Hristos vrati. Kako divan dan odkupljenja!

Adam je zgiješio. Svi su griješni. Od Adama pa do sada mi držimo jedan ljetopis čovjeka s Bogom-ljudske patnje i podbačaja. I tako Bog, u Njegovoj velikoj mudrosti, dozvolio je čovjeku da dokaže sam sebi kao grešnicišto su Đ kako bespomoćni su, sami od sebe!

I na kraju mi ćemo shvatiti i naučiti lekciju da je to samo onda kad Bog lično poduzme da spasi čovjeka-šaljući Isusa da vlada gvozdenom palicom-da svijet može stvarno biti spašen! I tako, oni sada koji su spašeni su prvi plod spasenja, i imaće veliku čast da budu Hristovi pomagači u divnom Carstvu rada odkupljenja.

To je Božiji pravi plan odkupljenja, kako to pokazuje od Prve Mojsijeve pa do Odkrivenja! I kako je oprečno današnjem popularnom propovjedanju! Ali to je plan, ipak, opisan u božijim godišnjim praznicima. I da su crkve održavale ove praznike, one nikad ne bi izgubile pravac ovog plana, i doće u zavodenje lažnih vjeropropovjedača.

Duhovdan Održavan od Novog Zavjeta Crkve Božije

Kako smo pronašli da je Crkva Božija produžila sa održavanjem Praznika Beskvasnih Hljebova i Pashu, oni su također produžili sa održavanjem Duhovdana. Pročitajte to u Djelima 20:16; 1. Korinćanima 16:8.

U koko se oni nebi okupljali na te dane i Duhovdan ako je sve bilo ukinuto, onda mi nikad ne bi ovo čitali u Bibliji oduševljeno naved u drugoj glavi Djela.

Sada jedan “sveti zbor” znači sveti okup Crkve, sazvan pod podpunim autoritetom. Pogledajte riječ “zbor” u riječniku (svakako Srpski i Hrvati jezik nemaju riječnika ovo se odnosi na Engleski, p.p). To je zbor gdje je svakon naređeno, od uprave da se okupe. Subota je sedmični sveti zbor. Nama je naređeno, stoga, da se skupimo zajedno. Svaki od ovih svetih dana su zborni dani. Ranija je crkva slušala. Tako i mi?

Glava 3

PRAZNIK TRUBA I DAN OČIŠĆENJA

Još reče Gospod... govoreći, “prvi dan sedmog mjeseca neka vam je odmor, spomen trubi, sabor sveti. Ni jednog posla ropskog nemojte raditi...” (3. Mojsijeva 23:23-25).

Ovdje je opis nama da je sledeći blagosloveni događaj u Božijem odkupnom planu, kad se Hristos vrati opet, na oblacima, sa uskikom, sa glasom arandela, i trubom Božijom (1. Solunjanima 4:14-17). To će biti “na posljednjoj trubi, jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se promjenuti” (1. Korinćanima 15:52).

U koliko se Hristos ne vrati i nevaskrsne mrtve, mi nikad ne bi dobili vječni život-u koliko ne bi bilo vaskrsenja “Dakle i oni koji pomriješ u Hristu, izgiboše” (stih 18).

Hristos će direktno posredovati u svjetskoj aferi na sedmoj ili posljednjoj trubi (Otkrivenje 11:15-19). Truba je symbol rata. On će doći kad bude svjetski rat-kad nacije budu bijesne! Odmah po obavljanju prikupljanja prvogploda (opisan sa Duhovdanom) na kraju ovog sadašnjeg doba, Onda će Hristos

odmah započeti podizanjem doma Davidova (Djela 15:16)-pružajući Njegovu ruku po drugi put da prikupi ostatak Njegova naroda (Isaia 11:11)-da potraži i nade Njegove izgubljene ovce koje su sveštenici crkava izgubili i nisu ih tražili za vrijeme ovog doba (Jezekilja 34:1-14).

Vidite tačno kad će ovo uzeti mjesto! “i tada će se zatrubiti u veliku trubu, i koji su se bili izgubili u zemlji Asirskoj i koji su bili zagnani u zemlju Egipatsku, doći će i klanjati se Gospodu na svetoj gori u Jerusalimu” (Isaia 27:13).

Kada će Izrailj biti ponove okupljen? Na zvuku trube-na Drugom Dolasku Hristovu. Pošto su crkve zaboravile Praznik Truba, mnogi misle da je povratak jedan dio Jevreja u Svetu Zemlju i uspostavljanje nacije zvane Izrailj sada u ispunjenju ovog proročanstva!

Hristovo direkto posredovanje u svjetskoj aferi bi će sledeći događaj plana odkupljenja.

I možda veličanstveni Drugi Dolazak dogodiće se, ma u kojoj godini to bilo, na ovaj isti dan Praznika Truba-ko zna? Dok mi ne možemo kazati stvarno, zar ne možemo vidjeti ovu mogućnost? Raspeće je bilo na Pashin dan-pravi dan! Sveti Duh je stigao, odpočevši izborom prvog ploda spasenja, na isti dan Duhova. Da ovih 120 sljedbenika nisu održavali ovu godišnju Subotu-da nisu bili okupljeni na ovom svetom zboru-da li bi oni primili blagoslov useljenjenog prisustva Duha Svetoga? Ponavljajući Isus nas je upozorio da pazimo, povodom Njegova Drugog Dolaska! Da li to može biti moguće da, u koliko mi ne održavamo Praznik Truba, kao prvog-vijeka Crkva Božija što je održavala Duhovdan, da mi nećemo biti pripremljeni, ili se podići Njemu u susret da ga sretnemo? Mi nećemo - nemožemo, svakako rečeno; ali mi postavljamo to pitanje. Da li je to moguće? Ajdemo ponizno i poželjno pokoreni da hodimo u tom svjetlu.

Praznik Truba je jedan dan radosti-i, kao sedmična Subota, sveta Gospodu (Nemija 8:2, 9-12).

Dan Očišćenja, ili Praznik

Sad, da čitamo 3. Mojsijeva 23:26-27, 31-32: “Još reče Gospod Mojsiji... A deseti je dan tog mjeseca dan očišćenja; sabor sveti neka vam je, i mučite (postiti) duše svoje...Ni jednog posla ropskog nemojte raditi; to da je vječna uredba od koljena do koljena u svijem stanovima vašim. Subota počivanja neka vam bude, i mučite duše svoje; devetog dana istog mjeseca kad bude večer od večeri do večeri praznujte počinak svoj” Divna tajna! Izmirenje s Bogom! Čovjek na kraju izmirio se sa njegovim Tvorcem.

Opet, u glava 16 3. Mojsijeve, stih 29 i 31, gdje je symbol Dan Očišćenja razjašnjen, mi nalazimo da je to zavedeno kao sveta Subota da se održava vječno: “i ovo neka vam bude vječna uredba: deseti dan semoga mjeseca mučite duše svoje i ne radite nikakvog posla, ni domorodac niti došljak koji živi među vama... to nek vam je počivanje subotno, i mučite duše svoje po uredbi vječnoj”.

Vidite, isto, u 3. mojsijevoj 23:32, izraz: “kad bude večer, od večeri do večeri praznujte praznik svoj”. Svaki održatelj Subote može navesti ovaj navod da pokaže da Subota počinje na zalasku sunca. U koliko to vjerujemo, onda zašto ne održavamo Subotu o kojoj ovi navodi govore-velika Subota Dan Očišćenja, zavedena je vječno? Da li smo mi dosljedni, kad mi stalno navodimo ove zapise koji pokazuju početak Subote, i onda da odbijemo sa održavanjem Subote vječno?

Značaj Opisan sa Danom Očišćenja

Dan Očišćenja opisuje divan i veliki događaj, koji će stupiti na snagu poslije Hristova Drugog Dolaska, u što je cijeli svijet je podpuno neupučen i ne vidi veliki i divni značaj ove godišnje Subote svete Bogu. Podbacili su da je održavaju kao stalnu uspomenu Božijeg plana za odkup.

Symbol je podpuno izražen u važnosti događaja Dana Očišćenja, kako je naveden prije raspeća, u 16 glavi 3-ć3 Mojsijeve.

Stih 5-“A od zboru Izrailjeva (Aron) neka uzme dva jarca za žrtvu radi grijeha...”

Stih 6-Poglavar sveštenečki očisti prije sebe i dom svoj.

Stih 7 i 8-“Po tom neka uzme dva jarca, i neka ih metne pred Gospoda na vratima od šatora od sastanka i Aron neka baci ždrijeb za ta dva jarca, jedan ždrijeb Gospodu i drugi ždrijeb Azazelu”.

Sad pošto ovo nije bilo jasno-pošto tu ima drugih tumačenja i pogleda i ideja i razjašnjenja povodom ovoga, mi ćemo ovdje stati dovoljno da odemo u ovo u nekim pojedinostima. Sad da, stoga bez veze kakav je naš raniji pogled bio, proučimo sa otvorenim umom, bez predrasude, dokazujući sve stvari. Mi želimo istinu!

Vrsta Hrista i Sotone

Ova dva jarca bili su, svakako, značaj. Vidite, to je bilo potrebno da se odredi sa ždrijebom, jedan je trebao označiti Hrista, a jedan Azazela. Neki kažu da su oboje uspjeli. Zapisi to ne govore. Da o to ne zamišljamo. Sad, jedan “ždrijeb” je moba k Bogu da odluči nesigurne stvari. To je vjeski sveti obred. To obuhvaća nadprorodni postupak Boga. Zato lutrija i kockanje su zlo-u stvari oskvrenje jedne svete molbe k Bogu.

Vidite, čovjek nije bio u mogućnosti da odabere koji jarac treba da predstavlja Hrista. Tu je bilo potrebno da se obrati k Bogu za odluku! “Jedan ždrijeb za Gospoda, a drugi za Azazela”. Sad jedan ždrijeb je bio za Gospoda-taj jarac označavao je Hrista-ali drugi ždrijeb nije bio za Gospoda, nije označavao Hrista, već Azazela-Sotonu! Ove riječi prirodno predpostavljaju da

je Azazel ime osobe, ovdje različit od Vječnoga! Vidite oprečnost-jedan za Gospoda, a drugi za Azazela.

Sad jarac koga je Bog odabrao-kroz ždrijeb, da prestavlja Hrista-bio je ubijen, kao Hristos, njen protutip je bio ubijen. Ali drugi jarac odabran od Boga koji je predstavljao Azazela nije bio ubijen, već je bijo izjuren, živ, u pustinju. To nije bio vaskrsnuti jarac, prestavljajući vaskrsnutog hrista, pošto on nije bio ubijen. Pustinja u koju je jarac

odveden, ne može, kako ćemo to pokazati, predstavljati raj, gdje je Hristos otišao. Raj niti je nenaseljen niti je pustinja.

Poslije kada je Bog označio koji jarac predstavlja Hrista a koji Azazela, poglavar sveštenečki (stih 11) trebao je ubiti junca za grijehe lično njegove, i onda je trebao uzeti kadionicu punu žeravice s oltara koja je pred Gospodom, također trebao je da pokropi s krvi zaklopac, što označava prijestol Božiji koji je pokrivao table svjedočanstva (zakon). Ovo je poglavar sveštenečki trebao je to da uradi da bi očistio lično sebe za službu, i da prestavi Hrista kao Poglavara Sveštenečkog. U protutipu, ovo nije radeno, za Hrista, našeg Poglavara Sveštenečkog, pošto Njemu nije bilo potrebno ovo očišćenje ako što je to trebalo svešteniku da uradi koji ga je zamjenjivao.

Sad Levitski poglavar sveštenečki je bio pripremljen da ide i vrši službu.

Sledeće, jarac koga je Bog odredio sa ždrijebom da predstavlja Hrista, kao pronos za grijeh naroda, bio je ubijen. Tako grijeh naroda je bio nošen od jarca, kao što je Hristos, na kraju, jednom za sve, odnio naš grijeh na krst. Ali Hristos je ustao iz mrtvih, i otišao na prijesto Božiji na nebo.

Sad, ko, ili što, sa ove točke u Levitskom obredu, označava vaskrsnutog Hrista, koji je otišao na nebo? Neki govore da je jarac koji predstavlja Azazela. Sad da vidimo.

Vaskrsnuti Hristos, sada s desne strane prijestola Božijeg na nebu (1. Petrova 3:22, zove se-šta? Naš Poglavar Sveštenečki. Kakva je bila zemaljska versta Božijeg prijestola? Pustinja? Ne! Tamo je odveden živi jarac.

Zemaljski značaj Božijeg prijestola bio je poklopac u Svetinji nad Svetinjama. Kad je Hristos umro, on je otišao na nebeski presto da posreduje za nas, kao naš Poglavar Sveštenečki. "...koji ulazi i za najdalje zavjese, gdje Isus ude naprijed za nas, postavši poglavar sveštenečki do vijeka po redu Melhisedekovu" (Jevrejima 6:19-20).

Sad, opet, ko, ili šta, u Levitskom obredu Dan Očišćenja, opisuje vaskrsnutog Hrista, našeg Poglavara Sveštenečkog, koji je otišao iza zavjese na Božiji prijesto na nebu? Jedan jarac je bio ubijen. On predstavlja ubijenog Hrista. On više ne može predstavljati vaskrsnutog Hrista. Ubijeni Hristos nije bio naš Poglavar Sveštenečki, pošto levitski sveštenici, sa svojim poglavarom sveštenečkim, nije se završilo sve dok Hristos nije vaskrsnuo iz mrtvih i otišao na nebo kao jedan Poglavar Sveštenečki po redu Melhisedekovu. Ali vaskrsnuti Hristos je Poglavar Sveštenečki. Sad koji je uzeo mjesto u Levitskom obredu, privremeno obnavljan iz godine u godinu, na ovaj Sveti Dan? Zašto, ovo može da dijete vidi, to je bio Levitski poglavar sveštenečki, a ne jarac koji predstavlja Azazela!

Poglavar Sveštenečki - Značaj Hrista

Odmah čim je ubijeni jarac bi mrtav, ko je otišao iza zavjese, prinoseći krv ovog jarca pred značajni prijestol Božiji?

3-ća Mojsijeva 16:15-16-"I neka zakolje jarca (poglavar sveštenečki) na žrtvu za grijeh narodima, (sad poglavar sveštenečki lično opisuje rad vaskrsnutog hrista) i neka unese krv njegovu za zavjes... i pokropi njom po zaklopcu: i tako će očistiti svetinju od nečistota..."

I to je bio poglavar sveštenečki koji je nosio krv iza zavjese, na zaklopac, što opisuje vaskrsnutog Hrista doslovno noseći Njegovu krv, jednom za uvijek, iza zavjese na pravi Božiji prijesto na nebu, gdje On posreduje za nas kao Poglavar Sveštenečki. Svakako da je ovo jako jasno da čak i dijete može da to shvati.

Ubijeni jarac predstavlja razapetog Hrista. Poglavar sveštenečki, noseći krv od ovog ubijenog jarca iza zavjese na zaklopac u Svetinju nad Svetinjama, je značaj Božijeg prijestola, predstavljenog i radio je rad vaskrsnutog Hrista, koji je otišao na desnu stranu Veličanstva na visini, gdje posreduje kao naš Poglavar Sveštenečki. Da li mi stvarno možemo produžiti sa učenjem da jarac koji predstavlja Azazela predstavlja rad vaskrsnutog Hrista? Da li je ovaj živi jarac nosio krv Hristovu iza zavjese na Sveto mjesto?

Poglavar sveštenečki odlazeći iza zavjese, u Svetinju nad Svetinjama, opisuje Hristov povratak na nebo. Rad koji je on radio dok je bio u Svetinji nad Svetinjama simboliše Hristov rad kroz ove 2000 godina posredujući za nas, prikazujući Njegovu prolivenu krv pred zaklopac na nebu. Sad, izlazeći nazad, predstavljajući Hristov povratak na zemlju, šta je poglavar sveštenečki uradio?

“A kad očisti svetinju i šator od sastanka i oltar, tada neka dovede jarca živoga: i metnuvši Aron obe ruke svoje na glavu jarca živome, neka ispovjedi nad njim sva bezakonja sinova Izrailja i sve prestupe njihove u svijem grijesima njihovijem, i metnuvši ih na glavu jarca neka ga da čovjeku spremnom da ga istjera u pustinju. I jarac će odnjeti na sebi sva bezakonja njihova u pustinju; i pustiće onog jarca u pustinju. I Aron neka opere tijelo svoje...i ko odvede jarca za Azazela, neka opere haljine svoje i okupa tijelo svoje u vodi, pa neka onda ude u logor” (3. Mojsijeva 16:20-24, 26).

Azaelov Jarac Nije Nosioc Naših Grijeha

Sad da ovo uradimo pravilno!

Da li ima pravde u Boga? Zar nije Bog jedan Bog pravednosti, isto milostiv i sažaljiv? Ko je pravi autor našeg grijeha? Davo je autor njih, isto kao što je Hristos autor nešeg spasenja. Isus je uzeo našu krivicu-naše greške-naš grijeh- na sebe kao nevini zamjenik-je žrtva. On je bio nevina žrtva. On nas voli, i želio je da umre za nas. Naša krivica-naš grijeh, nošen je od Njega i On jedini-i Bog oprašta ih kad mi se pokajemo i prihvatimo Njegovo žrtvovanje. I još, jeli ovo, ako mi tu stanemo, puna Pravda?

Stvarni uzrok-pravi autor ovih grijeha-bio je Sotona davo. Da li je to pravedno za Hrista da nosi naše grijeh-e koji nisu Njegovi, dok je davo prost od plaćanja? Zar vi ne predpostavljate da Božiji veliki plan će na kraju uraditi podpunu pravdu da postavi tu orginalnu krivicu i grijeh baš tamo gdje i pripada?

Sad zabilježite pažljivo ovu razliku. Hristos nosi našu krivicu. Pošto smo mi krivi, i ako je davo bio taj orginalni tvorac svega toga. Ali Pravda zahtjeva da Bog postavi pravo na glavu đavola njegovu krivicu-ne našu krivicu, već njegovu vlastitu krivicu-što nas je uveo u grijeh. Mi smo krivi, isto-i našu krivicu Hristos nosi-ipak naš cjelokupni grijeh pripada pravo đavolu kao njegov vlastiti grijeh.

Sad vidite još jednu stvar. Azazelov jarac nosi grijeh sveg naroda već oproštena. Taj grijeh je već bio podpuno plaćen sa Hristovom zamjenutom žrtvom, simbolizovanom ubijanjem nevinog jarca prije nego je ovaj isti grijeh na kraju stavljen na živog jarca. Ono je već bilo ranije plaćeno sa smrti ubijenog jarca.

Đavo je pravi tvorac čitavog grijeha. Možmo li mi, onda, na kraju biti izmireni s Bogom, sve dok je ovaj izvoditelj grijeha među nama? Zar ne vidimo da on prvo treba da bude izjuren između nas? I tu ne bi bilo pravednosti s Bogom sve dok njegov grijeh nije postavljen nazad na njegovu glavu? Da li je to pravedno da Hristos nosi đavolov grijeh, kao što nosi i naš? Hristos je nosio naš grijeh, da li On treba da to i dalje nosi? Treba li se to ukloniti sa nas vječno, i u prisustvu ispred Boga?

Tako ubistvom i prskanjem krvi prvog jarca očevidno stavlja u napred značaj izmirenja s Bogom, kroz zamjenu žrtvovanja jedne nevine žrtve. Tako na kraju izgoneći drugog jarca, natovaren sa ovim grijesima, okajanje koje je označeno od prvog jarca, ništa manje ne opisuje učinak tog žrtvovanja, u podpunom uklanjanju ovog uklanjanja grijeha ispred prisustva Boga!

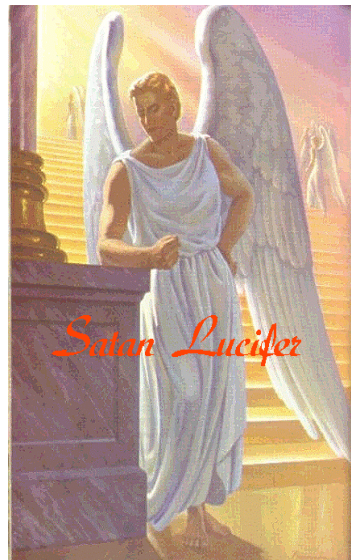
Sotona Optužitelj

Sotona optužuje braću. Njegova sila nad čovjekom je zasnovana na grijehu. Kad ovaj sav grijeh, koga je on pokretač, stavljen nazat na njega, kad se ukloni od nas od Hrista, on će izubiti svako pravo prisustva k nama. I neće moći više da nas optužuje!

Tako, na kraju, prihvaćanjem krvi od prvog jarca (Hrista) opisuje podpuno pokajanje, i parod Izrailjeva grijeha, tako šaljući Azazela noseći podpuno ovaj grijeh opisuje podpuno ukлонjanje sveg grijeha-spasenje sa očišćenjem od sile zavoditelja.

Žrtvovanje prve nevine žrtve bio je značaj izmirenja s Bogom, ali ne još podpuno učvršćen.

Odgoneći drugog živog jarca pokazuje posljednje okajanje, sa postavljanjem grijeha na outora tamo gdje treba, i podpuno ukлонjanje grijeha i autora ispred prisustva Bogu i Njegovom narodu-i podpuno spasenje naroda od sile Sotone.

Webster kaže da izmirenje znači postaviti jednoga. Udružiti jednoga-formirati sa ujedinjenjem. Mi nećemo podpuno biti u jednog, i izmiriti se sa Bogom, sve dok ove se ne obavi.

Prije nego napistimo ovo, vidite, isto, poslije stavljanja obe ruke na živog jarca, Azaela, Aron je trebao da očisti i opere sebe prije nego izade među narod. Isto, tako, "spremni čovjek" trebao je da opere robu i da se okupa poslije dodira sa Azazelovim jarcem, prije nego dođe među narod. Simbolizam je stvarno dolazak u dodir sa davolom.

Vidite, sad, ovo djelo stavljanja ovih već okajanja i oproštaja grijeha na glavu ovog živog jarca ne uzima mjesto sve dok se poglavar sveštениčki ne vrati iza zavjeste Svetinje nad Svetinjama-to označava djelo koje

će se izvršiti poslije Hristova Drugog Dolaska na zemlju!

Ako bi živi jarc prestavljao vaskrsnutog Hrista, onda grijeh koji je Hristos odnio na krst bio bi postavljen sa drugim, označen od poglavara sveštениčkog, nazad na Hrista, poslije Njegova vaskrsnuća. Da li bi ovo imalo smisla? Da li je teorija Azazelovog jarca biće Hristu skladan? Ne, ali ovaj obični značaj slaže se u vakom zaokretaju, i skladan je. Prvi jarc prestavlja nevinog Isusa koji je unro za naše grijehe-poglavar sveštениčki prestavljao je vaskrsnutog Hrista odlazeći iza zavjese k oltaru, ili prijestolu Božijem na nebu, za 2000 godina-i poglavar sveštениčki izašao bi da stavi grijehe na živog jarca prestavljajući vraćenog Hrista koji će postaviti grijeh koji je On nosio na njegova autora, davola, i koji će izagnati napolje živa u pustinju- "bezdan" (Otkrivenje 20:3).

U 19-oj glavi Odkrivenja, imamo proročanstvo o Drugom Dolasku Hrista. U početku glave 20-te, što će se dogoditi?

Baš ono što glava 16 3. Mojsijeve opisuje. Sotona će se ukloniti-symbol ovdje kao "bezdan" symbol pustinje (Otkrivenje 18:2)-i on je odveden tamo od spremnog čovjeka-andela s neba. Sada davo nije ubijen. On nije umro. On je ostao živ za još 1000 godina-poslije Milenija (Otkrivenje 20:7).

Sad nekoliko stvari će doći na um. Obadva jarca su dovedeni "pred Gospoda". Da li Sotona može doći pred Gospoda? Jovu 1:6 i 2:1 kaže da je on došao pred Gospoda. Vidite, Azazel, je uklonjen od Svetinje nad Svetinjama, jedan symbol Božijeg prisustva.

I tako godišnji Dan Očišćenja je bio zaveden vječno da se održava stalno od Božije djece i Njegove Crkve plan oproštenja, koji će se isšuniti po Drugom Dolasku Hrista.

I mi nalazimo ovaj dan priznat od Novog Zavjeta. U Djelima 27:9, navedeno je da je Pavle bio na putu za Rim, "i već plovljenje nije bilo bez straha, jer i post već je bio prošao...". Ovaj praznik se odnosi na Dan Očišćenja-deseti dan sedmog mjeseca. Sad ovaj dan ne bi mogao proći u toj godini u koliko dan ne bi bio u punoj upotrebi i

opstanku. Drukčije Duh Sveti nikad ne bi nadahnuo ove riječi! Svakako ovo čvrsto označava da je ovaj dan još uvijek bio na snazi i bio priznat od Duha Svetoga.

Praznik Sjenica i Pošljednji Veliki Dan

Sad dolazimo do praznika Sjenica-ili praznika Koliba-šesti praznik. Sad da vidimo upustvo povodom ove prilike: “Praznik Sjenica praznuj sedam dana, kad zbereš s gumna svojega i iz kace svoje. I veseli se na praznik svoj ti i sin tvoj i kći tvoja... Sedam dana praznuj praznik Gospodu Bogu svojemu na mjestu koje izabere Gospod, kad te blagoslovi Gospod Bog tvoj u svakoj ljetini tvojoj i u svakom poslu ruku tvojih; i budi veseo. Ali da niko ne dođe prazan pred Gospoda. Nego svaki sa darom od onoga što ima, prema blagoslovu Gospoda Boga tvojega kojim te je darovao” 5. Mojsijeva 16:13-17).

Ovdje se taj Praznik Sjenica treba održavati sedam dana, koji započinje na 15 dan sedmoga mjeseca Božijeg svetog kalendara. Vidite 3. Mojsijeva 23:33-35: “Još reče Gospod Mojsiji govoreći: Kaži sinovima Izrailjevijem, i reci; petnajstog dana sedmog mjeseca praznik je sjenica za sedam dana Gospodu. Prvi dan neka bude sabor sveti, ni jednog posla ropskog nemojte raditi”.

Na prvi od ovih dana je sveti sabor-zapovjedeni okup. Ne smije se ništa raditi. “...veselite se pred Gospodom Bogom svojim sedam dana...i praznujte taj praznik Gospodu sedam dana svake godine zakonom vječnim od koljena do koljena, sedmoga mjeseca praznujte ga”.

Vidite da je to zapovjedeno vječnim.

Ovdje su opisani ovi krajnji dostignuti vrhunci događaja u Božijem velikom planu: kad je Hristos umro za naš grijeh da odkupi čovječanstvo-kad nam je poslao Duh Sveti i izabrao narod za Njegovo ime da budu kraljevi i sveštenici za hiljadu godina-poslije Njegova veličanstvenog Drugog Dolaska- kad On na kraju uspostavi odkupljene sa postavljanje cjelog grijeha na glavu Sotone, njenog glavnog autora, i rastavi obadvoje njega i grijeh od prisustva Bogu i Njegovom narodu, ova posljednja savršenost izmirenja, čineći nas na kraju ujedinjene u jedno-onda smo mi gotovi za tu krajnju seriju događaja, dolazak “Ženidbe Jagnjetove”, u stvari uspostavljanje Novog Zavjeta, uspostavljanje Carstva Božijega na zemlji i užeti veliku žetvu duša kroz hiljadu godina.

Ovaj praznik opisuje Mileniju!

Opis Milenija

Za opis Njegova plana, Bog je uzeo godišnju materijalnu žetvenu sezonu u starom Izrailju kao sliku duhovne žetve duša. U Svetoj Zemlji postoje dvije godišnje žetve. Prva je u rano proljeće. Druga dolazi pri kraju ljeta ili glavna žetva.

Vidite da Praznik Sjenica treba se održavati “pri kraju godine” (2. Mojsijeva 34:22). U ovom navodu Praznik Sjenica ili Bajta je specijalno zvato “praznik prvina žetve”. Žetvena godina se završava na početku jeseni. Kao što Duhovdan opisuje raniju žetvu-ove Crkve doba, tako i Praznik sakupljanja ili Sjenica opisuje podpunu žetvu-veliku žetvu duša u Mileniju.

Danas nije samo dan spasenja. Danas je dan spasenja. Isaia je tako rekao: glava 49, stih 8. U stvari, originalna Grčka riječ u Pavle 2. Korinćanima 6:2 trebala bi biti prevedena “sad je dan spasenja”, a ne “dan spasenja”.

Okrenite sada knjigu Zaharije da razumijete ovo mnogo opširnije. U 12 i 13 glavi mi imamo sliku Hristova povratka i izmirenje svjetskog početka. Ovdje je značaj Praznika Trube i Očišćenja napisano jasno i glasno.

Sledeće, vidite glava 14. Vreme je Milenisko. “i Gospod će biti Car nad svom zemljom, u onaj dan biće Gospod jedan i ime njegovo jedno...i neće više biti proklestva, i Jerusalem će stajati bez straha” (stih 9, 11).To je vrijeme kada će “živa voda”-spasenje, Duh Sveti-“proteći iz Jerusalemima” (stih 8). “Voda” doslovna isto kao i slikovno. Bog često opisuje Njegov duhovni plan sa materijalnim događajima.

U te danem kad zemlja bude mirno naseljena, kada Duh Sveti bude dat svakom smrtnom biću, šta će se dogoditi? “i ko god ostane od svijeh naroda koji dođu na Jerusalem, svak će dolaziti od godine do godine da se pokloni Caru Gospodu nad vojskama i da praznuju praznik sjenica” (stih 16).

Neznabožci Prisiljeni da Održavaju Praznik Sjenica

Vidite taj stih 16 iz Zaharije 14. Kad se Hristos vrati, narodi- živi Neznabožci koji još nisu primili spasenje-dolaziće u Jerusalem da održavaju Praznik Sjenica! Kako oni mogu održavati ovaj praznik ako je on bio ukinut na krstu? Oni to trebaju održavati ako je zapovjedeno vječno.

I šta će im se dogoditi ako odbiju da slušaju Boga? “i ako koji od plemena zemaljskih ne budu došli u Jerusalem da se poklone caru Gosodu nad vojskama, na njih neće biti dažda” (stih 17), Velike riječi su ovo!

Narodiće biti prisiljeni da održavaju Praznik Sjenica, iz godine u godinu, kad Hristos bude upravljao gvozdenom palicom!

I ako narodi opet ne budu slušali? “...na koje ne daždi, bi će isto zlo kojim će Gospod udariti narode”-tu će još uvijek biti neznabožackog naroda koji se trebaju učiti načinu spasenja-“koji ne budu dolazili da praznuju praznik sjenica. Tada će biti grijeh... koji ne budu dolazili da praznuju praznik sjenica” (stih 18-19).

Primiti spasenje čak i Neznabožci trebaće da održavaju praznike. Svakako, to je vječna zapovjest!

Sad mi obično navodimo Isaia 66:23, da će se Subota takoder održavati u Mileniju, kao dokaz mi to moramo održavati sada. Oćemo li, onda, kad čitamo Zaharije 14:16, gdje pokazuje da će se održavati Praznici Sjenica u Mileniju, treba biti skladno da se održava danas?

Možemoli se usposobiti kao sin Boziji-kraljevi i sveštenici-vladati s Hristom na Njegovom prijestolu, pomagati Hristu u to doba, ako mi sad odbijemo da ne održavamo Praznik Sjenica. Apostol Jovan posvetio je cijelu glavu njegova jevanđelja-sedmu glavu-opisujući što je Isus rekao i radio za vrijeme Praznika Sjenica u zadnjim godinama Njegove službe.

Zašto se Zove Praznik Sjenica

Za vrijeme Milenija, Carstvo Božije u koje se možemo roditi vladace narodima koje se sastoji os smrtog naroda začetih od Duha Svetoga. Bilioni smrtnih ljudi živih za vrijeme Milenija bi će nasljednici Carstva Božijega. Oni ga neće još naslijediti sve dok goć budu smrtna tijela, pošto “tijelo i krv ne mogu naslijediti Carstvo Božije” (1. Korinćanima 15:50). “ipak mi se moramo roditi opet”-od “Duha”-da bi naslijedili Carstvo, rekao je Isus.

Sjetite se da Abraham, Isak i Jakov su jednostavno bili sunasljednici dok su živjeli na zemlji (Jevrejima 11:9). Dok su bili nasljednici oni su živjeli u bajtama ili kolibama, boravili u zemlji obećanja. Barake su za privremeno boravište opisujući da oni nisu još bili nasljednici. Stoga mi čitamo o Prazniku Sjenica da “i pod sjenicama budite sedam dana... da bi znalo natražje vaše da sam ja učinio da žive pod sjenicama sinovi Izrailjevi kad ih izvedo iz zemlje Egipatske”. (3. Mojsijeva 23:42-43). Izrailj je živio u bajtama u pustinji prije nego su ušli u obećanu zemlju. Ove sjenice su opisivale da su oni samo nasljednici. Čak i za vrijeme Milenija, kada Carstvo Božije bude upravljalo nad smrtnim

narodima, taj narod će samo biti nasljednici Carstva. Oni moraju pobjeđivati i rasti znanju i mudrosti da naslijede obećanje.

Kakva divna slika. Bog kaže za Jefrema (jedna vrsta cijelog Izrailja) da će oni “živjeti u bajtama, kao u danima svetog praznika” (Osije 12:9). Izrailj, u pustinji, bio je vrsta naroda koji treba proći kroz iskušenja i nevolje da bi naslijedili obećanje. Oni su bili luralice, očekivši da prime nasljedstvo spasenja.

Raspravljjanje, održavano od nekih sekta, da će smrtna živa bića u Mileniju ostati tijelo i krv vječno je prosto odbacivanje Praznika Sjenica, pošto taj praznik lično pokazuje smisao ulaska u vječno našljedstvo.

Pored, kad Isus okupi Crkvu k sebi, i kad sjede na Njegov prijesto gdje ćemo mi upravljati s Njime, On će okupiti sve narode preda se i reći će: “naslijedite Carstvo” (Matej 25:34).

Još Jedan Praznik

Da li ste primjetili da Praznik Sjenica je samo šesti praznik? Tu još ima jedan-sedmi!

Praznik Sjenica je, strogo rečeno, sedam dana dug-da bi opisao podpunu Milenijum. Sedam je Božiji broj završetka, Stoga, za to mora biti sedam praznika. Sada d vidimo gdje je spomenut: “petnajestog dana sedmog mjeseca praznik je sedmica za sedam dana Gospodu...osmi dan neka vam bude sabor sveti... praznik je, ni jednog posla ropskog nemojte raditi” (3. Mojsijeva 23:34, 36).

Ovaj osmi dan, stručno jedan pobaška praznik, je nazvan “pošljednji dan, veliki dan praznika” (Jovan 7:37).

Šta ovaj pošljednji sveti dan predstavlja?

Vidite što je Isus govorio na taj dan: “A u počljdnji veliki dan...ko je žedan neka dođe k meni i pije...iz njegova tijela poteći će rijeka žive vode. (Ali On je govorio o Duhu, da oni koji vjeruju u Njega će to primiti)” (Jovan 7:37-39).

Ovo je bila Isusova obavjest koja je dala značaj pošljednjeg velikog dana!

Sad da se vratimo u Odkrivenje 20. Poslije Milenija, šta će se dogoditi? Jedno vaskrenje! Mrtvi će stati pred Boga. Ovo ne može obuhvatiti vjerne Hrićane danas, pošto će se oni pojaviti na sudu kad se Hristos vrati. To se ne mož odnositi na one obraćene kroz Mileniju. Oni će naslijediti Carstvo za vrijeme Milenija, dok proživi obični životno-doba. Ovi u tom vaskrsenju moraju biti oni koji su umrli u neznanju u prošlosti. Oni nisu donjeti u život sve do kraja Milenija (Otkrivenje 20:5).

Opis Dan Suda

Ovo je dan suda koji je spomenut u Mateju 10:15. To je doba kad će Neznabožci koji su umrli u neznanju dobiti mogućnost da prihvate spasenje. Jezekilja 16:53-55 ovo je napisao mnogo jednostavno. Čak i oni u Izrailju koji su umrli u grijehu dobiće prvu mogućnost da doznaju istinu Božiju i Njegov put. (Jezekilja 37). Prorok je napisao da će Bog izliti Njegov Duh na ove vaskrsnute (stih 14). Ovo je u stvari spasenje koje je Isus spomenuo u Njegovom govoru na veliki dan jesenjeg praznika u A.D. 30.

Osmi dan, koji slijedi sedmi dan Praznik Sjenica, opisuje završetak plana otkupljenja. To je baš pred samo novo nebi i novu zemlju. Svi Đ roditelji i djeca, mladi i stari- bi će vaskrsnuti.

Vidite “knjigu života”-opisuje spasenje-je otvorena (Otkrivenje 20:12). Odkrivenje izlaže pogled “sudnjeg dana” dok sadašnje materijalno nebo i zemlja

propodaju-i vjerni primaju njihovu vječnu nagradu na prijestolu Hristovu. Nepokorni-oni neposlušni-su višeni gdje ginu u jezeru ognjenome!

Kako divan plan! Svi će imati istu mogućnost.

I na kraju, vidite u 3. Mojsijevoj 23:37-38 poslije opisa ovih godišnjih praznika, gdje kaže: "To su praznici Gospodnji, koje će te praznovati na saborima svetima...osim subota Gospodnjih". Mi također, onda, trebamo održavati to pored subota Gospodnjih.

Nedjelja je sedmični dan odmora ovog modernog crkjenjaštva, ali Subota je Božiji dan odmora.

Božić, Nova Godina, Uskrs, i drugi praznici koji su došli direktno od neznabožaca, ali ovih sedam svetih dana si od Boga! Ajde da napustimo i odbacimo ove Neznabožačke praznike i običaje ovog svijeta. I da održavamo prave svete dane Božije!

Kraj